

ПРОТОКОЛ

№ 202

гр. Перник, 26.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. Г.

Съдебни АНИТА ВЛ. ПОЧЕКАЙНА
заседатели: РАЙНА Г. Д.А

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
и прокурора А. М. С.

Сложи за разглеждане докладваното от ВИКТОР Б. Г. Наказателно дело от общ характер № 20211700200367 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимият Ю. А. М., редовно уведомен се явява лично и с адв. В. С..

За Окръжна прокуратура гр. Перник се явява Прокурор С..

Явява се свидетелката Р. М. А., доведена принудително от ОЗ „Охрана“ гр. Перник, съгласно протоколно определение от предходното съдебно заседание.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Адв. С. - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Сне самоличността на свидетелката, както следва:

Р. М. А. – Родена на *****, българка, български гражданин, със средно образование, разведена, неосъждана, с адрес за призоваване гр. Перник, община Перник, област Перник, кв. Бели брег № 5, ап. 12, с ЕГН: *****, без роднински връзки с подсъдимия.

Предупредена по чл. 290 от НК. Обеща да говори истината.

Съдът предявява на свидетелката Протокол за разпознаване на лица и предмети от 11.05.2021 г., лист № 96, т. I от Досъдебно производство, както и Протокол за разпознаване на лица и предмети от 11.05.2021 г., лист № 98, т. I от Досъдебно

производство.

Свидетелката Р. А. – Запознах се с протоколите. Подписите, които съм положила са моите подписи. Горедолу се сещам за случая. Спомням си, че минавах пред полицията и мен и две момчета ни викнаха. Имаше друг човек, който също ги разпознаваше. Това мога да кажа. Самото разпознаване беше в една стая и един тъмен прозорец, от който нищо не се виждаше натам. Подсъдимият Ю., който ми го показвате не мога да кажа дали е бил там, защото беше тъмно. Само дедото май разпозна някое лице. Не си спомням какво стана по нататък. Никой от полицаите не е показвал на дядото кого да разпознае.

Прокурорът – Нямам въпроси към свидетелката.

На въпроси на адв. С..

Свидетелката Р. А. – Не се виждаше от другата страна, защото беше тъмно стъклото. Не зная дали е бил подсъдимия там. Казаха ми само, че трябва да разпозна някого и нищо друго не зная и не ми казаха, а след време ме викнаха. Миналия път не се явих, защото бях в болница в психиатрията. Бях си загубила личната карта и всички документи. Моля глобата да ми се отмени.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отменява протоколното определение от 20.07.2022 г с което на свидетелката Р. А. е наложена глоба в размер на 200 лв.

На основание чл. 283 от НПК,

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Прочита събраните на досъдебната фаза на процеса писмени доказателства.

На основание чл. 284 от НПК,

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Предявява на страните веществени доказателства, а именно два броя разписки запечатани в бял непрозрачен плик – лист № 324, том II от Досъдебното производство, както и мобилен телефон марка НТС, с IMEI 358225047081535.

Подсъдимият М. - Накратко мога да дам обяснения по случая за който съм обвинен. Както и преди Ви казах, аз бях повикан от г-н Велков, който е началник на оперативната група и ми възлагаше задачи, да му дам информация за кражби и други неща. Накрая на 04.05.2021 г., или на 05.05.2021 г. ми каза да му събирам гласове за Герб и аз му отказах. Тогава той ми каза, че ще ме вкара в затвора. На другия, или по

другия ден бях уличен за това престъпление. Лично от него след това имаше две докладни записки. Затова той постоянно ме атакува. Искам да кажа, че за тях, аз получих постановление за прекратяване, тъй като има неизвестен извършител. Затова, че отказах да съдействам на господин Велков, който е полицаи, точно за това той ми каза, че ще ме вкара в затвора и ще го запомня. От там нататък ето до къде го достигнах. Както и преди казах лично Вие сте ми дали 3 или 4 присъди, аз идвам тука лично, минавам съкратена, признавам се за виновен, никога не споря и не се оправдавам. Знам какво може да стане, ако бъда признат за виновен за това престъпление. Ако бях аз виновен щях да намеря всякакви вратички за да взема нещо минимум, защото имам малки деца и трябва да се грижа да тях. Аз не мога да вляза в затвора невинен. Не съм извършил това престъпление. Няма как да се призна за виновен за нещо, което не съм го извършил. От този човек се получават докладни. Викнаха ме уж, не мен да разпознават, а да съм статист в разпознаването. Не съм виновен, а Вие преценете.

Прокурорът – Няма да соча други доказателства. Счита обстоятелствата по делото за изяснени. Предлагам да се приключи съдебното следствие.

Адв. С. – Няма да соча други доказателства. Счита, че делото е изяснено от фактическа и правна страна и моля да се приключи съдебното следствие и да дадете ход по същество.

Съдът намери, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения:

Прокурорът – Поддържам обвинението срещу подсъдимия М. за престъплението, за което е предаден на съд. Счита, че от всички събрани до настоящия момент доказателства по един категоричен начин е установена фактическата обстановка, именно такава, каквато е описана в обстоятелствената част на обвинителния акт. В показанията си пострадалия К. Н. подробно е описал времето, мястото на което се е намирал, предмета на деянието, явяващо се едно от двете включени в продължаваното престъпление. Неговите показания не са изолирани, а изцяло кореспондират с показанията на свидетеля А., който не само, че е сигнализирал на телефон 112, а е видял автора на това деяние да бяга от местопроизшествието. И пострадалият Н. и свидетелят Г. категорично са разпознали, като автор на това деяние именно подсъдимият М.. Още повече, че пострадалият Н. свидетелства, че не за пръв път подсъдимият М. го е посещавал в дома му. Несъмнено е изяснена фактическата обстановка касаеща и другото деяние, а именно това извършено на 06.05.2021 г., от което е пострадал свидетелят К. С.. Неговите показания също са подробни, описано е деянието по време, място, начин на извършване и предмет. Тези му показания

кореспондират с показанията на свидетелката С., на която пострадалият С. се е обидил и която е подала сигнал за извършеното деяние. Показанията на свидетеля С., в частта им касаеща упражненото спрямо него насилие кореспондира и с приложените по делото медицински документи. По същия както пострадалия Н. и свидетелят Г. и пострадалия С. също разпознал подсъдимия М.. Относно извършените разпознавания и от разпитите на поемните лица разпитани в няколко съдебни заседания и от съставените за тези процесуални действия протоколи не се установяват обстоятелства, които да дискредитират тези процесуални действия. Единствено в отличие с всички други доказателства по делото е защитната теза на подсъдимия, която считам остава изолирана, доколкото останалите доказателства кореспондират помежду си. С оглед така изложеното Ви моля да признаете подсъдимия М. за виновен за престъплението, за което е предаден на съд, като при определяте на наказанието да се съобразите с отегчаващи отговорността му обстоятелства, каквито са наличието на други осъждания извън тези достатъчни да квалифицират престъплението като такова, извършено при условията на опасен рецидив и множеството увреждания и на пострадалия С., както и да се съобразите с обстоятелството, че се касае за две деяния. При наличието на всички тези отегчаващи отговорността обстоятелства и в конкретния случай липса на смекчаващи такива, аз Ви предлагам да определите наказание около средния размер на наказанието предвидено за престъпление по чл. 199, ал. 1 от НК. Така определеното наказание подсъдимия М. следва да изтърпи при строг режим, съобразно разпоредбите на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „а“ и б. „б“ от Закона за изпълнение на наказанието „задържане под стража“. От срока на така определеното и наложено наказание на осн. чл. 59, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НК следва да бъде приспаднато времето, през което М. е задържан под стража и под домашен арест по настоящото дело, а именно - в периода от 11.05.2021 г. до 31.08.2021 г., когато е бил задържан под стража в съотношение 1 към 1, а периода от 31.08.2021 г. до влизане в сила на съдебния акт, тъй като мярката за неотклонение домашен арест, този период следва да бъде приспаднат като 2 дни домашен арест бъдат зачетени за 1 ден лишаване от свобода. По отношение на вещественото доказателство следва да се върнато на подсъдимия.

Адв. С. – Подзащитният ми Ю. М. е обвинен в извършване на престъпление по чл. 199, ал.1, т.4, във вр. чл. 198, ал.1, предложение 1 и във вр. с чл. 29, ал.1, б. „а“ и б. „б“, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК затова, че в периода от 27.03.2021 г. до 06.05.2021 г. в гр. Перник, в условията на продължавано престъпление е отнел и направил опит да отнеме чужди движими вещи от владението на различни собственици, с намерението противозаконно да ги присвои, като за това е употребил сила, като деянието е извършено в условията на опасен рецидив. Представителят на прокуратурата се спря на времето и мястото, като е посочил и сумите, но при обективно изследване на доказателствената съвкупност относима към така повдигнатото обвинение по двете точки, аз не мога да се съобразя с представителя на обвинението, че деянието е

доказано от обективна и субективна страна, а напротив и по двете точки се налага заключение за отсъствие на доказателства обезпечаващи с необходимата безспорност и категоричност, че М. е осъществил двете деяния. Също така не може да се съглася с представителя на държавното обвинение, че доказателствената съвкупност сочи по безспорен начин и авторството на деянието. Напротив не един път, аз в тази зала и по това дело изтъквам, че единственото доказателство на държавното обвинение, досежно авторството на деянието, за което прокуратурата твърди и продължава да държи, че са извършени от подзащитния ми са трите броя разпознавания в хода на Досъдебното производство. С други доказателства прокуратурата не разполага и няма други доказателства. Именно и поради това ще обърна внимание на условията на разпознаване и това дали са спазени правилата на чл. 169 и чл. 173 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 170 от ГПК непосредствено преди да се извърши разпознаване свидетеля, се разпитва дали познава лицето, което предстои да разпознава, за особеностите по които може да го разпознае, за обстоятелството, за които го е наблюдавал и за състоянието, в което се е намирал при на разпознаване. Именно тази характеристика на разпита го очертава и го прави една важна предпоставка за валидност на извършеното в последствие разпознаване. Втората характеристика на разпита, правилната и конкретната му целенасоченост го очертава не само като самостоятелен източник на доказателства, но подчертава специфичната му обвързаност с разпознаването. В случая е налице вътрешна зависимост между разпита и разпознаването, като разпитът представлява първоначален етап на разпознаването. Ето защо, за да е валидно проведеното, то разпознаването не е достатъчно разпознаващият да е бил разпитан, а този разпит да е непосредствено преди последващото разпознаване. За да отговори на стандарта на чл. 170 от НПК разпита трябва да задоволява изискванията на две важни предпоставки. Първо – своевременност, и второ – правилна конкретна целенасоченост. Проведените разпити и на тримата, единствени свидетели в хода на Досъдебното производство не отговарят на стандарта, посочен на чл. 170 от НПК. Разпитаните на свидетели К. Н., Ц. А. и К. С. са проведени на 11.05.2021 г., като посочените в протоколите за разпит начало и край на извършено действие и съпоставено с датата и времето на извършване на разпознаването, предполага, че същите са извършени преди извършеното разпознаване, като по този начин може да се заключи, че са извършени са своевременно. Тези разпити обаче не отговарят на предпоставката за правилна и конкретна целенасоченост и поради това тези разпити не отговарят на критериите на чл. 170 от НПК, тъй като не съдържат изявления на свидетелите - колко дълго са наблюдавали разпознавания, какво е било психофизическото им състояние по време на наблюдението и по какви белези биха го разпознали. Посоченото в разпитите общо описание на мъж, на около 40 години, на ръст около 170 см., и мургав по никакъв начин не дава информация за специфични белези, по които може да се разпознае конкретно лицето. Неспазването на

изискването на чл. 170 от НПК има за последица опорочаване на следственото действие и невъзможност да се ползват резултатите от него. На следващо място проведеното разпознаване не отговаря на критериите на чл. 171, ал. 2 от НПК, което също има за последица опорочаване на следствените действия и невъзможност да се ползват резултатите от него. В рамките на настоящото производство бяха разпитани свидетелите К. Н., К. С. и Ц. Г.. Свидетелят К. С. Н. заяви в съдебна зала, че познава подзащитният ми, тъй като му е оправял многократно климатика. Тук искам да кажа, че подзащитният ми не разбира от електричество, а камо ли да поправя климатика. При идването, когато е извършен грабежа той за сетен път е идвал там, да му оправя климатика. В разпита в съдебна зала, същият заяви, като искам да цитирам дословно как е разпознал М., което е в особена важност – „имаше лист, на който имаше снимки. Бяха няколко човека снимани. Бяха му сменили на подсъдимия номерата, но аз си го разпознах. Първо беше 5-ти номер, после беше 1-ви номер. Аз разпознах по снимки подсъдимия.....Когато го разпознах на живо, подсъдимия беше нареден с още 4 лица, те бяла високи, а той беше колкото мен“. Той в съдебна зала заяви, че цел Перник знае, че този грабеж е извършен от Кореца. По отношение на подсъдимия ми единствения прякор е Юката. Свидетелят Ц. Г. в своите сведения твърди, че на посочената дата е вървял по ул. „Черноризец Храбър“, която странична на ул. „Струма“ и там се е разминал с човек, който е бързал, бил с маска на лицето, поради което свидетелят можел да го опише като телосложение и фигура, но като лице, цитирам, той заяви - „не мога, беше с медицинска маска на лицето“. По отношение на проведеното разпознаване същия свидетел заяви, че е бил въведен в стаичка, като единият от хората бил с № 4, за когото той смятал да прилича, но не е и можел да каже, че е този човек и би го разпознал само по телосложение. По отношение на останалите лица, които са били наредени заедно с подзащитният ми за разпознаване, свидетелят заяви че са били от ромски произход, като двама от тях са били по слаби, а единият бил много по голям. При внимателен анализ дадени в хода на съдебното производство показания на тримата свидетели се налагат следните изводи по отношение на провидените разпознавания. На първо място е налице съществен порок, допуснат с извършването недокументирано разпознаване по снимки, извършено от свидетеля Н. преди разпознаването, както той се изрази „на живо“, което е в абсолютен разрез с изискванията на чл. 169, ал. 2 и чл. 17, ал. 4 от НПК, като е съобразена утвърдената съдебна практика. За да е валидно разпознаването на обвиненото лице следва да е извършено от органите на Досъдебното производство или от съда, да бъде надлежно документирано със съответен протокол и фотоалбум, за да се закрепят изпълнението на изискването за сходност с него на представените за разпознаване по фотоси при или четири лица. Показването на снимка на свидетеля без това да е извършено съгласно НПК и да бъде документирано води до опорочаване на извършеното разпознаване, дотолкова доколкото на този свидетел вече е показано лицето на нарочения за

извършител, т.е. изхода от това разпознаване е предизвестено. На следващо място проведеното разпознаване на 11.05.2021 г. е извършено в противоречие с чл. 171, ал. 2 от НПК. Протоколите за разпознаване не са съпътствани със съответните снимки, или фото албум на извършеното следствено действие. Действително липсата на фотоалбум от проведеното разпознаване не води автоматично до негодност на събраните доказателства, или до невъзможност за преценка за визуално сходство между представените за разпознаване лица. В конкретния случай, обаче, са налице данни за липса на сходство между представените за разпознаване лица. Както посочих вече, свидетелят Г. заяви, че от четиримата двама били по слаби, един по-голям и само подзащитният ми отговарял на човека, с който се е разминал. Свидателят Н. твърди, че на разпознаването всички от поставените за разпознаване лица били по-високи, а само подзащитният ми бил по нисък на ръст. Именно поради това съчетано с липсата на фотоалбум, бе поискан разпит на поемните лица, с оглед събиране на гласни доказателства за това, спазено ли е било изискването за сходност с разпознавания по външност лица за белези, по които разпознатия е индивидуализиран, съответствието им с тези, описани в показанията на разпознаващите при разпита им, включително непосредствено преди самото разпознаване. За съжаление то не даде резултат, тъй като видно и от свидетелските показания на днешния свидетел, изобщо не е видяла кои са били лицата за разпознаване, не са и били разяснени правата, както и целта на извършените следствени действия. Аз не случайно изисках да ми бъде предоставен снимков материал на участващите лица в разпознаването. Бих дал приоритет на показанията на двамата свидетели Н. и А., където се установи същество различие във външността на разпознаваното лице – подзащитният ми М. и представените заедно с него други лица. Видно от свидетелските показания подзащитният ми се е отличавал от останалите три лица като ръст /бил е най-нисък, а според Н., а според Г.- другите двама били по-слаби, а третият по-голям/. Не случайно, аз се спирам на ръста и телосложението, тъй като те са осолено важни в конкретния случай с оглед на това, че не е видял лицето на извършителя, но ако анализираме доказателствата ще видим, че подзащитният ми се е отличавал от останалите три лица, като ръст, бил не най-нисък, според Н., а според свидетеля Г. е бил по голям, т.е. няма сходство с разпознаването на трите лица. Поначало протоколите за следствените действия са доказателствено средство, но не само за извършването на това следствено действие, но и за събраните при неговото извършване доказателства. От това е видно, че след като протоколите са негодно доказателствено средство поради посочените процесуални нарушения при извършване на разпознаването, то отразените в тях фактически данни не следва да се приемат като част от доказателствената съвкупност, поради което смятам, че съда следва да ги изключи, тъй като не са годен доказателствен източник, поради конституираното съществено различие във външността на разпознаваното лице и представените заедно с него други три лица. Други доказателства подкрепящи

обстоятелствената теза на прокуратурата не се събраха в хода на наказателното производство, поради което считам, че обвинението срещу него е недоказано по несъмнен начин, така както го изисква разпоредбата на чл. 303, ал. 2 от НПК. Присъдата не може да почина на предположения относно обективните и субективни признаци на престъпното деяние, и участието на извършителя в него. Съдът следва да признае подсъдимото лице за виновно само и единствено когато обвинителната теза е безспорно доказана, което е гаранция за реализиране на процесуалните му права, произтичащи от презумцията за невинност, изрично провъзгласена в чл. 16, от НПК. Единствения правно обоснован извод, който следва да се направи е, че не е следвало да се ангажира наказателната отговорност на подзащитния ми, тъй като не с доказва по несъмнен начин авторството на деянията. Моля съда при произнасяне на присъдата си да се произнесе и по отношение на иззетия от подзащитния ми телефонен апарат, който считам, че повече не е необходим за извършване на следствени действия. Моля съда при произнасяне на присъдата да вземе отношение по взетата мярка за неотклонение по отношение на подзащитния ми. Моля съда да измени мярката от „домашен арест“, в по-лека такава, тъй като в хода на делото моя подзащитен се явяваше на всички заседания, не е станал причина за отлагане на делото. Вече година и пет месеца той изтърпява лишението на този мярка. Ние сме правили искане, изтъквали сме семейното му положение, това, че той следва да се грижи за малко дете, има и други деца от друг брак. Моля да му определите една по-лека мярка „парична гаранция“, за да може той да се грижи за семейството си. Считам, че в конкретния случай тази мярка наложена на него се явява несъразмерна и моля съда да постанови в присъдата изменение на мярката и да му определи „парична гаранция“ в малък размер, или друга по лека „подписка“ за да може той да се грижи за семейството си.

Съдът дава последна дума на подсъдимия Ю. А. М. за лична защита.

Подсъдимият М. – Не съм виновен, моля да бъда оправдан. Моля да ми измените мярката за неотклонение, за да мога да гледам семейството си. Нямам нито дърва, нито имам ток в момента. Малката като стане сутрин не може да се облече за училище, тъмно е. Ако ми постановите минимална сума за „парична гаранция“, ще помоля сестра ми, която е в Чехия да ми помогне.

Съдът счете делото за изяснена и обяви, че ще се произнесе след съвещание.

След съвещание, съдът постанови диспозитива на присъдата си.

Съдебното заседание приключи в 15.05 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____